

ker so zdravniki rekli, da še jedenkratno potovanje nikakor ni mogoče. Poleg tega pa cesar opravlja vladarska dela z razumnostjo, odločnostjo, hitrostjo in krepkostjo volje, katera sploh zbuja občudovanje.

V nedeljo popoldne sprejel je cesar v kljub svarjenja zdravnikov zastopnike unanijih držav rekoč: sprejel bom gospode, ker mi to zaukazuje vladarska dolžnost celo, ako bi me to življenje stalo.

Laška. — V zbornici pričela se je razprava o proračunu unanijega ministerstva. Na govor poslanca Chiaves-a, ki je izrekajoč Crispi-u zaupanje obžaloval, da za ministerstvo unanijih zadev toliko časa ni ministra, odgovoril je Crispi: da nihče bolj ne čuti bremena tega posla bolj kot on sam. Ako bi se ga mogel znebiti, storil bi to rad in to ne samo glede odgovornosti, glede unanijega urada. Mnogo bolje počuti se človek spolnujoč delo svojega poklica, kakor pa v ministerstvu. Nahajajo se sicer tu trenutki zadostjenja, toda so precej redki. Treba je velikega zatajevanja, ako se pri vlasti ostane. Nagibov ne more razlagati, zakaj odgovornosti unanje politike ne odloži, pa boji se, da bi s tem ne oškodoval koristi dežele. Sklenil je z besedami: Ako bi zgubil zaupanje zastopnikov dežele, bi se ne obotavljal, svoje mesto zapustiti ter ga prepustiti onim, kateri bi imeli zaupanje in sočutje zbornice.

Francoska. — Znani general Boulanger stopil je zopet na vrhunec javnih razgovorov. Ker je bil pri zadnjih volitvah — gotovo ne zoper svojo voljo — mnogokrat imenovan ter prejel veliko tisoč glasov, akoprav postavno ni izvoljen, in ker je večkrat skrivaj našemljen dohajal v Pariz, odstavila ga je vlada od njegovega mesta ter ga dejala v pokoj.

Ta odločen korak vladen razburil je hudo pristaše Baulanger-jeve, sam pripeljal se je v Pariz, kjer so ga pristaši slavili, ter se z njim posvetovali, kako dalje postopati. Osnoval se je poseben odbor, kateri bo zanj delal pri vseh volitvah, za sedaj pa se je sklenilo, da naj ne stopi iz vojne.

V ponedeljek so se že oglasili k Boulanger-jevi dogodbi v zbornici. Poslanec Cassagnac, znan pristaš Napoleoncev, vprašal je vlado, zakaj je generala Baulanger-ja dejala v pokoj. Ministerski predsednik Tirard, ki je bil v senatu, pride kmalu v zbornico ter takoj odgovori na vprašanje, navede dogodbu, ki so vladi dale povod, generala vpokojiti, prosi pa zbornico z ozirom na novejšo dogodbu, ki dajejo vladi povod k daljnemu postopanju zoper Boulanger-ja, razpravo odložiti na jutri (torek).

Nekateri sodijo, da ga bode vlada izključila iz vojne, drugi pa, da pride v disponibiliteto.

Najnovejše vesti.

Z Dunaja. — V včerajšnji seji državnega zbora bil je na dnevnem redu Schönerer. Galerije dvorane bile so izredno polne, celo par kitajskih zastopnikov

bilo je videti v loži za diplomate. — Koj je prišla na vrsto zadeva Schönererjeva, izrekel je predsednik Smolka, „klic k redu“, zavolj žaljivega izraza zoper vodjo zborniške pisarne vladnega svetovalca Blumenstok-a. K razpravi sami oglasili so se 4 govorniki proti predlogu, namreč: Schönerer, Pattai, Türk in Luegger. Poročevalec Weber pri začetku razprave n. izrekel ničesar drugzega, kot stvarno opazko, da pravno mnenje izrečeno v poročilu: da se z dovoljenjem sodnijskega postopanja zoper obtoženca, ne izreka tudi dovoljenje „zapreti ga“, da pa to mnenje ni sklep imunitetnega odseka, temveč zgolj prepričanje poročevalčevu in pa načelnika, ki je imel z njim vred nalogo odobriti poročilo. Koj potem začne Schönerer govoriti, stavi najpred nekoliko vprašanj do predsednika glede lažnjivosti poročil časnikarjev, potem pripoveduje, kolikokrat je že kot poslanec imel opraviti s sodnijami, zakaj se je to zgodilo in pa, da je še vselej spodletelo tožnikom njegovem, ker še nikdar ni bil obsojen.

Ko je s tem pokazal, koliko preganjalcev ima on, mož, ki se glede ljubezni do nemškega naroda, ne čuti za las manjega, kot knez Bismark sam; potem pa je začel zopet udrihati po časnikarjih z izrazi surovosti, s katerih se da sestaviti celi slovar zabavljic, predsednik pokliče ga še dvakrat k redu z žuganjem, da mu odtegne besedo, ako se to še ponovi. Potem ponavlja Schönerer iz svojega v dvorani Sofijski govorjenega govora nekaj krepkih izrazov z dostavkom, da ga tam navzoči policijski komisar ni zavrnil, potem pa izreče, da je bilo predsedniku parlamenta prihranjeno prevzeti nalogo policijskega nadkomisarja s tem, da ga je pozval k redu. Ta izrek naj-surovejšega žaljenja zbudil je v zbornici viharo nevoľjo. Predsednik odtegne govorniku besedo. Schönerer pritoži se na zbornico, ta pa z vsemi glasovi zoper približno 8 glasov protijudov, pritožbo odkloni.

Drugi govornik Pattai prevzel je prav nalogo zagovornika pred porotniki, ter je konečno stavil predlog, da se predlog vrne odseku.

Dalje govori znan „padar“ Türk, po svoji navadi zabavlja je motajoč dolgo štrečno besedi, med katerimi se je beseda „Jud“ ponavljala na vsakih 5—10 besed, sicer pa se je po polurnem govoru pridružil predlogu Pattai-ovemu.

Zadnji govornik Luegger dodajal je še nekaj onem stvarjem, katere je navedel Pattai.

Poročevalec sklicaval se je samo na zapisnike, ki so se prečitali v odseku v zaupni seji.

Pri konečnem glasovanju bil je najpred z veliko večino zavržen predlog Pattai-ov, potem pa skoraj soglasno, proti približno 30 glasovi, sprejet predlog odsekov in s tem Schönerer izročen sodnji.

Ravno tako bil je Schönerer izročen zavolj drugzega prestopka.